

Z V O N

148 Main St. - Tel. (914) 636-4225.
New Rochelle, N.Y. 10802

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

III.

LIDSKÁ ČINNOST VE SVĚTĚ

Nastínění problému

Člověk se vždy snažil svou prací a svým důvtipem rozvíjet svůj život; dnes pak, zvláště s pomocí vědy a techniky, rozšířil a neustále rozširuje svou nadvládu téměř nad celou přírodou, a zejména rozvojem všech druhů mezinárodních styků lidská rodina poznenáhlu přichází k tomu, že si sebe uvědomuje a buduje se jako jedno celosvětové společenství. Tím se stává, že mnohá dobrodíní, která kdysi člověk očekával především od vyšších sil, dnes si už opatří vlastním přičiněním.

Tváří v tvář tomuto nesmírnému úsilí, které již proniklo do celého lidstva, vyvstávají mezi lidmi mnohé otázky. Jaký je smysl a hodnota tohoto úsilí? Jak se má všech těchto věcí používat? K jakému cíli směřuje úsilí jednotlivců i kolektivu? Církev strážící poklad Božího slova, z něhož se čerpají náboženské a mravní zásady, nemá vždycky ihned po ruce odpověď na každou jednotlivou otázku, snaží se však spojit světlo zjevení se zkušenostmi všech odborníků, aby se tak osvětila cesta, kterou lidstvo teprve nedávno nastoupilo.

Hodnota lidské činnosti

Pro věřící je toto jisté: Lidská individuální i kolektivní činnost, čili ono nesmírné úsilí, jímž se lidé snaží během staletí zlepšovat své životní podmínky, uvažuje-li se samo v sobě, je ve shodě s Božím záměrem. Člověk, stvořený k obrazu Božímu, dostal totiž příkaz podmanit si zemi se vším, co je na ní, a spravovat svět spravedlivě a svatě, a uznáním Boha, Stvořitele všeho, sám sebe i celý vesmír přivést k němu, aby tak

podřízením všech věcí člověku bylo velebeno jméno Boží na celé zemi.

To se též týká obvyklých každodenních prací. Neboť mužové a ženy, kteří vydělávají na živobytí sobě i rodině a svou činnost konají jako vhodnou službu společnosti, mohou být právem přesvědčeni, že svou prací pokračují v díle Stvořitelově, jsou na prospěch svým bratrům a svým osobním přičiněním přispívají k uskutečnění Božího úradku v dějinách.

Křesťany tedy vůbec nenapadá, aby stavěli proti sobě díla, která vytvořili lidé svým důvtipem a silou, a Boží moc, jako by rozumný tvor byl soupeřem Stvořitele; spíše jsou přesvědčeni, že vítězství lidského pokolení jsou znamením velikosti Boží a plodem jeho nevýslovného úradku. Čím více však roste moc lidí, tím více se rozšiřuje odpovědnost jak jednotlivců, tak kolektivu. Z toho je patrné, že křesťanské poselství neodvrací lidi od budování světa, ani je nedohání k zanedbávání blaha svých bližních, ale spíše je k tomu zavazuje povinností ještě přísnější.

(pokračování)

LÁSKA V UVODZOVKÁCH

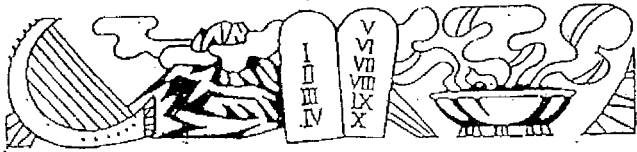
*Volajú to láska a tým mienia niečo iné,
čo lásku nerealizuje, ale ničí,
čo ju nepripustí ani k slovu,
lebo ona je niečo jedinečné a trvalo platné:
otvoríť sa celkom milujúcej osobe
a darovať sa jej každou čiastočkou tela a duše,
pre všetky hodiny, aj tie horké a osamelé,
nudné a každodenné, neznesiteľné a beznádejné.
Toto všetko, a ešte viac, veľa viac, je láska.
Lebo láska v opatrnosti a naruživosti
po kúsku vyschne a človek s ňou.
Láska každého vyzerá tak,
ako si ju on nechal vyzrieť.
Kto by chcel stáť s prázdnyimi rukami,
s dutou dušou s vykoristeným telom,
keď istá osoba ho požiada k spolužitiu na čas
a na večnosť?*

(Eggarter a Zopp)

Svatý Petr po seslání Ducha svatého a jeho přijetí mluví v prostředí, které sám nemůže přemoci. A přece mluví beze strachu. Nehájí svou věc, ale Boží. A nehájí ji svou silou, ale silou Ducha.

Ani dnes nemůžeme jinak obstát.

SEDMÉ A DESÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

* Co je sociální spravedlnost?

Sociální spravedlnost je druh spravedlnosti, který žádá od každého jednotlivce vše, co je nutné k společnému blahu.

* Co učí církve o rodinné mzdě?

"Na prvním místě dělník musí dostávat takovou mzdu, aby z ní mohl uživit sebe a svou rodinu... Je to politováníhodný nešvar, a měl by být odstraněn stůj co stůj, že matky musí být výdělečně činné mimo rodinu, protože otec není dostatečně placen, a že pak zanedbávají svoje povinnosti, zvláště výchovu dětí. Je třeba učinit vše, aby otcové rodin vydělávali dostatečně a aby mohli krýt všechny běžné rodinné výdaje. Jestliže tomu však nemůže vždy být za dnešních okolností, sociální spravedlnost žádá, aby co nejdříve došlo k nápravě a aby každému dospělému dělníkovi byla zaručena dostatečná rodinná mzda,

Při stanovení mzdy se musí mít ohled na finanční situaci podniku i jeho majitele. A výška mzdy musí být úměrná všeobecnému hospodářskému stavu. (Plus XI.: enc. O Obnově společenského řádu)

* * *

SVATÝ OTEC K NAŠIM POUTNÍKŮM:

Draží salesiánští spolupracovníci z Čech a Moravy a poutníci z farnosti Šternberk! - Víc než kdy jindy jste v minulých letech útlaku a nesvobody zakoušeli, že Panna Maria je pomocnice křesťanů. Víc než kdy jindy zakoušíte na svých poutích do mariánských svatyní, jimiž je poseta vaše vlast, že Maria vás vede k Ježíšovi. Víc než kdy jindy zakoušíte na této pouti do Říma, že Panna Maria je Matka Církve, Matka Božího lidu, nebeská Matka každého z vás. (18. září m.r.)

Je tak těžké odpustit nebo ještě těžší uznat, že i já jsem dlužník, a to ještě větší než bližní, který se proti mně provinil? Nejtvrďší bývají ti, kteří jsou přesvědčeni o své vlastní neomezené spravedlnosti.

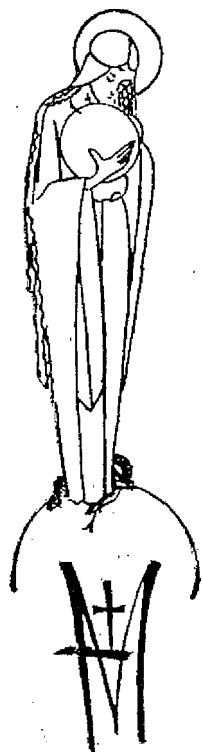
(Mt 18, 21-35)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě :

1. Za zemř. Vladimíra Korce - přátelé v N.Y.
- Za zemř. Louis J. Šebestu - manželka a dcera
- Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemř. Vladimíra Korce - paní Naďa Horáková a přátelé
- Za zemř. Pavla Topenčíka - paní Marie T. Podestová
3. Za zemřelé rodiče a příbuzné Křencíkovy a Poláškovy - manželé Křencíkovi
- Za krajaňskou rodinu
4. Za zemř. Dinku Segota - manželé Kubelkovi
4. Za zemř. Ing. Pavla Blaho - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého Evžena Oldága - rodina Jurčova
5. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro sl. Pavlu Korcovu a paní Vivian Freund - paní Naděžda Horáková a přátelé
- Za zomr. rodičov z oboch stran a brata Milana - manž. Abrahámovi
6. Za zemř. babičku a dědečka Slováčkovy - rodina Malíkova
- Za zemř. Ray Stein - rodina Tomečkova
7. Za zemř. rodiče Annu a Antonína Polínkovy - pí. Marie T. Podest
- Za zemřelou Dinku Segota - rodina Tomečkova
8. Za zemř. dědečka a babičku Karla a Marii Krisl - sl. Mary Ann Škrha
- Za zemřelého Vladimíra Korce - pan Jeroným Minister
9. Za živou a zemřelou rodinu Krátkých - manželé Krátcí
- Za zemřelou Julii Wasyleniukovu - její manžel a dcera
10. Za všechny naše, drahé a milované, živé i zemřelé maminky
- Za zemřelého manžela - paní Anna Borek-Dohalská
11. Za zemřelou Marii Podestovu - pan Frank Podest
- Za zemřelou Dinku Segota - paní Anežka Šantorová
12. Za zemř. manžela Josefa a dceru Emilku - pí. Anežka Šantorová
- Za zemřelého Vladimíra Korce - pan Mirek Kašpar
13. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manžela k jeho Osmdesátinám paní Vlasta Seibertova
- Za zemřelou Dinku Segota - rodina Smrčková a pí. Josefa Pavlicová
- Za zemř. rodiče Rosinu a Jana Podestovy - pan Frank Podest
14. Za zemřelého Jana Skopala - paní Drahomíra Blaho a syn Pavel
- Za Alfreda a Jeralyn Příhodovy a rodinu
15. Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelou Annu Hindovu - její manžel a dcera
16. Za zemř. maminku Annu Otrubovu - manželé Jerry a Mary Otrubovi
- Za živou a zemř. rod. Holubovu z obou stran - manželé Holubovi
17. Za zemř. manžela, tatínka a dědečka, za zemř. rodiče a za celou

- rodinu - rodina Malíkova
- Za zemřelé rodiče a bratra Josefa - manželé Tomečkovi s rodinou
  - 18. Za zemřelého Jana Skopala - manželé F. D. Kentovi
    - Za Rudolfa Příhodu a celou rodinu
  - 19. Za zemř. Dušana Lichnera - Marta Cibulka s dětmi a rodinou na Slovensku
    - Za zomrelého Ludevíta Filu - manž. Zárišovi
  - 20. Za zemřelého Vladimíra Korce - Oktavia Mucsková
    - Za zemř. rod. Zárišovu - manželé S. A. Zárišovi
  - 21. Za zemřelého Josefa Kutila - manželka a synové
    - Za zemř. rod. Kuchyňkovu - manželé S. A. Zárišovi
  - 22. Za zemř. Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem
    - Za zemř. rod. Jana a Hermínu Holých - pí. Louisa Holá
  - 23. Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
    - Za zdraví v rodině - J. a B. Ivičič
  - 24. Za zemřelého manžela a tatínka, a živou a zemřelou rod. Bílkovu z obou stran - pí. L. Bílková a dcery
  - 25. Za zemř. Dr. Josefa Sedlaříka v 9. výročí jeho úmrtí - manželka paní Růžena Sedlaříková
    - Za zemř. rodiče Jurčovy a bratra Vojtěcha - p. Alois Jurča s rodinou
  - 26. Za zemřelou Dinku Segota - manželé Křencíkoví
    - Za zemřelého tatínka Henry Kowalyka - pan Alois Jurča s rodinou
  - 27. Za zemřelého Vladimíra Korce - rodina Bláhova
    - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Oldágovu - pan Alois Jurča s rodinou
  - 28. Za zemřelé Annu a Antonína Paškovy
    - Za zemřelou sestru Anežku - paní Růžena Niko P.
  - 29. Za zemř. Josefa Malíka, jeho manželku a syna - rodina Malíkova
    - Za zomrelého Ludevíta Filu - manželka S. A. Magulovi
  - 30. Za zemřelé rodiče Jurčovy a bratra Vojtěcha - děti s rodinami
    - Za zemřelého Bernarda Horáka - manželka a děti s rodinami
    - Za zemřelého Dr. Ladislava Růžka - manželka a děti s rodinami
  - 31. Za zemř. maminku Magdalenu Danihelovu - manž. Mimi a Frank Kurbelkovi s rodinami
    - Za živé a zesnulé naší Krajanské rodiny

* * *

ZEMŘELI: Vladimír Korce a Jan Skopal. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

Paní Anna Havlínová se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY, paní Antonie Křencíková a pan Václav Seibert OSMEDESÁTKY, a paní Jolana Pagáčová a pan Martin Král SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V sobotu 23. května t.r.

POUŤ K P. MARIÍ POMOCNÉ DO W. HAVERSTRAW

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.).

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli ráno v 10,15 u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela.

ŽIVÁ TRADICE

Říká se: Jak je možné se zachránit ve světě a uprostřed světských záležitostí? Jak to mluvíš? Chceš, abych ti krátce ukázal, že ne místo, ale způsob života a vůle to je, které zaručují záchranu? Adam ztroskotal v ráji, kde žil jako v tichém zálivu a Lot se zachránil v Sodomě jako uprostřed moře. Job se stal spravedlivým na hnojišti a Saul, který měl tak velké poklady, ztratil svou vládu v přítomnosti i v budoucnu.

Říkat: Nemohu dosáhnout spásy ve světě, není žádnou omluvou.

(Sv. Jan Zlatoústý)

Opět byli naplněni Duchem svatým.

Bůh dává své dary dál a dál ke všem úkolům, kterými nás pověřuje. Myslíš, že bys ve společenství křesťanů mohl zažít něco podobného, co tu čteš? Nebo i v tuto chvíli?

V Boží věci nemusím být sám. Dosvědčuje ji se mnou Duch svatý.

To dává křesťanům sílu, která nikoho neohrožuje.

Právě toto můžeme uskutečnit. Společenství se svatými mohou mít i ve chvílích, kdy musím být zcela sám.

(Skutky apoštolské)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ak voľakto, zaiste Don Bosko miloval jednoduchosť a chudobu. Cez jeho ruky, ako sme videli, prešli milióny. Don Bosko ich však ihneď menil na chlieb, na šatstvo, stavby a iné najpotrebnejšie veci pre chudobných. Sám osobne bol však takrečeno zamilovaný do chudoby. Hovorieval:

- Kto si chce osvojiť ctnosť chudoby, ten ju musí mať i v srdci.

Jeho izbička bola veľmi biedna. 40 rokov mal ten istý chudobný nábytok. Nemal nijaké záclony na oblokoch, nijaké koberce na dlážke, ba ani len kúsok pokrovca pri posteli. K jeho starému nábytku časom pribudla akási pohovka so slameným sedadlom, a bola tu celých 20 rokov "na parádu", lebo slúžila k oddychu i najvzácnejším hosťom. Steny izby boli obielené.

I saleziánske ústavy museli byť chudobne zariadené, bez všetkých zbytočných okrás a parády, ale tak, aby chlapcom nič nechýbalo. Rád spomínal chudobu saleziánskeho ústavu v Nizze. Keď tam prišli večer na návštevu rozliční hodnostári, nemali si kde sadnúť, lebo nebolo stoličiek. Museli si posadať po posteliach. Don Bosko hovorieval, že v najchudobnejších domoch býva najväčšie požehnanie Božie. Ale táto láska k chudobe mu neprekázala, aby do svojich ústavov zaviedol všetko, čo zdravý a múdry pokrok pre ľudský blahobyt vynašiel a čo sa dá k sláve Božej a ľudskému blahobytu použiť. Tak napríklad rozličné stroje, motory, elektrické svetlo a iné podobné veci, aby svet videl, že náboženstvo nie je proti pokroku. Naopak, všetko využije, čo je pre dobro ľudstva.

Chudoba sa javila i v jeho obleku. Obuv mával vždy z hrubej kože, lebo je trvalá a lacná, bielizeň z drsného plátna. Ktorýsi priateľ mu priniesol pár jemných košiel.

- To nie sú košele pre chudobného kňaza - dohovárал mu Don Bosko.

- Tak čo mám s nimi robiť?

- Dajte ich niekomu, kto ich práve potrebuje.

Krajčír mu raz prišiel na letný plášť hedvábne tkaničky.

- Pán majster, zapamätajte si! Hedvábne tkaničky sa pre Don Boska nehodia. Hneď mi ich musíte odpárať a dať vlnené - protestoval Don Bosko.

Reverenda z hrubého súkna bola mu práve tak dobrá v lete ako i v zime. A ak náhodou niekto daroval ústavu staršiu, ošúchanejšiu reverendu v takom čase, keď i Don Bosko potreboval, nuž si ju nechal a novú doprial radšej iným.

Kardinál Cagliero píše o ňom:

- Pamätám sa, ako nám Don Bosko rozdával od ministerstva národnej obrany vyžebnané baganče, plášte, vojenské nohavice, ba aj pokrovce na kone. Boli to, pravda, veci vyradené zo skladišta a vyžraté od molov.

On sám chodieval doma vo vojenských čizmách, nohaviciach a vo vojenskom kabáte. Ba v kabáte chodieval niekedy aj do mesta, najmä v noci alebo v daždi. Dlhe roky som ho vídaval, ako si na reverendu obliekal čierny vojenský kabát. Chodil v ňom nielen do kostola, ale aj inde.

Don Brosio spomína zasa takto:

- Raz sme stáli s Don Boskom na dvore paláca Alfieri. Išli sme na návštevu k istému veľmi váženému pánovi. Don Bosko bol sviatočne oblečený. Mal veľmi starú reverendu, obnosený kabát a ošúchaný klobúk. Pozrel som mu na topánky. I tie boli staré, zalátané, ale pekne vyleštené. No namiesto tkaničiek mal v nich navlečené obyčajné motúzky atramentom na čierne zabarvené.

- Ale, Don Bosko, akože ta pôjdeme? Iní kňazi pripínajú si na topánky strieborné sponky, keď idú k veľkým pánom, a vy si do nich navlečiete motúzky. To je už predsa len trošku priveľa. A keby ste mali aspoň poriadnu reverendu. Nie. Takto nepôjdeme. Počkajte, zabehnem kúpiť vlnené tkaničky, - a už som aj utekal.

- Počkaj, volá za mnou Don Bosko - mám ešte jeden sold.

Vtom však, kde sa vzala, tu sa vzala, naďabila sa tam akási žobráčka, prosila o almužnu, a sold bol jej. Takničky mi už potom kúpiť nedovoliť, lebo vraj nesmieme peniaze zbytočne vyhadzovať.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek:

M A T I Č K E

Matičko má milá,
moje drahá matko,
vy jste jako holub
a já holoubátko.

Vy jste holub sivý,
já holoubek bílý -
kde jsme se v tom širém
světe natrefili!

V tom Vašem srdéčku
tolik lýsky bydlí -
schovejte mne k němu
pod vašimi křídly.

